

bcn
classics

Palau de la Música
Gran Teatre del Liceu

24/25

13
02
25

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Jonathan Nott
Midori
Orchestre de la
Suisse Romande

idealista

tot és millor amb música

mecenes de BCN Clàssics

Orchestre de la Suisse Romande

Jonathan Nott, director titular

Midori, violí

13 de febrer de 2025, a les 20 h

Palau de la Música Catalana

Durada aproximada: 84 minuts amb mitja part inclosa

bcn
clàssics

Palau de la Música
Gran Teatre del Liceu

24/25

Claude Debussy (1862-1918)

Clair de lune (tercer moviment de la Suite Bergamasque) 6'

Ígor Stravinski (1882-1971)

La consagració de la primavera 32'

L'adoració de la terra

El sacrifici

Pausa 15 minuts

Jean Sibelius (1865-1957)

Concert per a violí en Re menor, op. 47 31'

Allegro moderato

Adagio di molto

Allegro, ma non tanto

Solista: Midori

Orchestre de la Suisse Romande

PRIMER VIOLÍ

Bogdan Zvoristeanu *concertino*

Roman Filipov *segon concertino*

Yumiko Awano

Caroline Baeriswyl

Linda Bärlund

Elodie Berry

Stéphane Guiocheau

Aleksandar Ivanov

Guillaume Jacot

Yumi Kubo

Florin Moldoveanu

Bénédicte Moreau

Muriel Noble

Yin Shen

Michiko Yamada

Cristian Zimmerman

SEGON VIOLÍ

Sidonie Bougamont *primer solista*

François Payet-Labonne *primer solista*

Claire Dasselte *assistent solista*

Rosnei Tuon *assistent solista*

Florence Berdat

Yesong Jeong

Ines Ladewig Ott

Claire Marcuard

Merry Mechling

Eleonora Ryndina

Claire Temperville

David Vallez

Cristian Vasile

Nina Vasylieva

Yuwen Zhu

VIOLA

Frédéric Kirch *primer solista*

Elçim Özdemir *primer solista*

Emmanuel Morel *assistent solista*

Jarita Ng *assistent solista*

Luca Casciato

Fernando Domínguez Cortez

Hannah Franke

Hubert Geiser

Stéphane Gontiès

Marco Nirta

Verena Schweizer

Yan Wei Wang

VIOLONCEL

Lionel Cottet *primer solista*

Léonard Frey-Maibach *primer solista*

Gabriel Esteban *assistent solista*

Hilmar Schweizer *assistent solista*

Lucas Henry

Laurent Issartel

Yao Jin

Olivier Morel

Caroline Siméand Morel

Son Lam Trân

CONTRABAIX

Héctor Sapiña Lledó *primer solista*

Bo Yuan *primer solista*

Alain Ruaux *assistent solista*

Ivy Wong *assistent solista*

Mihai Faur

Adrien Gaubert

Gergana Kusheva

Nuno Osório

Zhelin Wen

FLAUTA

Sarah Rumer *primer solista*
Loïc Schneider *primer solista*
Raphaëlle Rubellin *assistent solista*
Jerica Pavli
Jona Venturi

OBOÈ

Nora Cismondi *primer solista*
Simon Sommerhalder *primer solista*
Andrey Cholokyan *assistent solista*
Alexandre Emard

CLARINET

Dmitry Rasul-Kareyev *primer solista*
Michel Westphal *primer solista*
Benoît Willmann *assistent solista*
Camillo Battistello
Guillaume Le Corre

FAGOT

Céleste-Marie Roy *primer solista*
Afonso Venturieri *primer solista*
Francisco Cerpa Román *assistent solista*
Vincent Godel
Katrin Herda

TROMPA

Jean-Pierre Berry *primer solista*
Julia Heirich *primer solista*
Alexis Crouzil *assistent solista*
Pierre-Louis Dauenhauer *assistent solista*
Pierre Briand
Clément Charpentier-Leroy
Agnès Chopin

TROMPETA

Olivier Bombrun *primer solista*
Giuliano Sommerhalder *primer solista*
Antoine Pittet *assistent solista*
Claude-Alain Barmaz
Laurent Fabre

TROMBÓ

Matteo de Luca *primer solista*
Alexandre Faure *primer solista*
Vincent Métrailler *assistent solista*
Andrea Bandini
Laurent Fouqueray

TUBA

Ross Knight *primer solista*

TIMBAL

Arthur Bonzon *primer solista*
Olivier Perrenoud *primer solista*

PERCUSSIÓ

Christophe Delannoy *assistent solista*
Michel Maillard
Michael Tschamper

ARPA

Johanna Schellenberger

DAS (Diploma d'Estudis Avançat)

Kevin Saw *viola*
André Costa *trompa*
Ivan Oesinger *percussió*

DIRECTOR ASSISTENT

Zofia Kiniorska
DIRECTOR MUSICAL & ARTÍSTIC
Jonathan Nott

Orchestre de la Suisse Romande

Fundada el 1918 per Ernest Ansermet, que en va ser el director titular fins a 1967, està formada per 112 músics permanents. Ofereix concerts d'abonament a Ginebra i Lausana, programes simfònics per a la ciutat de Ginebra i el concert anual del Dia de les Nacions Unides, i també acompanya les representacions operístiques al Grand Théâtre de Genève. Ha consolidat una reputació internacional gràcies als seus enregistraments històrics i a la seva interpretació del repertori francès i rus del segle XX.

Jonathan Nott n'ha estat el director titular des de 2017, seguint els passos dels seus antecessors al podi: Paul Kletzki (1967-1970), Wolfgang Sawallisch (1970-1980), Horst Stein (1980-1985), Armin Jordan (1985-1997), Fabio Luisi (1997-2002), Pinchas Steinberg (2002-2005), Marek Janowski (2005-2012) i Neeme Järvi (2012-2015), i del seu director convidat principal, Kazuki Yamada (2012-2017).

Sota la direcció de Nott, l'OSR ha contribuït activament a la història de la música a través del descobriment de compositors contemporanis i del suport a aquests. Ha estrenat, entre d'altres, obres de Stravinski, Milhaud, Honegger, Martin, Marescotti, Britten, Lutosławski, Holliger, Blank, Eötvös, MacMillan, Dusapin i Jarrell, i ha promogut, com una de les seves missions principals, la interpretació de nova música simfònica, especialment de compositors suïssos.

Ha enregistrat més de cent discos per a Decca, ha revitalitzat autèntics enregistraments llegendaris i ha impulsat així la seva posició en l'escenari musical internacional. Ha estat guardonat amb nombrosos premis discogràfics i enregistra dos o tres àlbums nous cada temporada.

Les gires internacionals l'han portat a les sales de concert més prestigioses i és molt sol·licitada pels festivals de més renom. Una de les seves missions més importants és la promoció de la música simfònica entre els joves, que seran el públic de demà, oferint-los un ampli rang d'activitats.

L'Orchestre de la Suisse Romande té el suport de la Ciutat de Ginebra, de la República i Cantó de Ginebra, del Cantó de Vaud, de la Ràdio Televisió Suïssa, dels Amics de la OSR i de molts altres patrocinadors.

Jonathan Nott

Director Titular

Destaca per la força i la claredat de les seves interpretacions de Mahler. El 2014 va ser convidat a dirigir la *Setena simfonia* de Mahler amb l'Orchestre de la Suisse Romande (OSR). Com a resultat d'aquesta primera trobada, va ser nomenat director titular i artístic de l'OSR a partir de gener de 2017.

Després d'estudiar música a la Universitat de Cambridge, cant i flauta al Royal Northern College of Music (Manchester) i direcció a Londres, va començar la seva carrera en sales d'òpera de Frankfurt i Wiesbaden, on va dirigir totes les principals obres de repertori, incloent-hi el cicle complet de *L'Anell* de Wagner. L'any 1997 va marcar l'inici d'una estreta relació amb Suïssa: com a director titular de l'Orquestra Simfònica de Lucerna, va prendre part activa en el període inaugural de la nova sala KKL, on va dirigir com a titular l'Ensemble Intercontemporain des de la temporada 2000-2003.

Va ser director titular de l'Orquestra Simfònica de Bamberg de 2000 a 2016, on va crear uns programes per a artistes residents, va acompanyar l'orquestra en diverses gires internacionals, va ser guardonat amb el Premi Midem 2010 per l'enregistrament de la *Novena simfonia* de Mahler i va promoure el Concurs Internacional Gustav Mahler, d'on han sorgit alguns dels directors més destacats, com ara Gustavo Dudamel i Lahav Shani. També ha estat titular de la Simfònica de Tòquio des de 2014 i aporta inspiració a joves artistes a través del seu compromís amb la Jove Orquestra Filharmònica Alemanya i la Jove Orquestra Gustav Mahler.

Disposa d'un ampli catàleg d'aclamats enregistraments, entre els quals hi ha la integral orquestral de Ligeti (Filharmònica de Berlín), les simfonies completes de Schubert i Mahler (Simfònica de Bamberg) i *La cançó de la terra* de Mahler (Filharmònica de Viena i Jonas Kaufmann). El seu primer enregistrament amb l'OSR (Richard Strauss, Debussy i Ligeti) el va fer amb PentaTone el 2018 i el segon, dedicat a Schönberg i *Pelléas et Mélisande* de Debussy, va ser molt ben rebut per la crítica el 2021 i va guanyar un premi Choc-Classica i el Premi de la Crítica Discogràfica Alemanya. Un tercer CD amb Francesco Piemontesi i obres de Ravel, Schönberg i Messiaen va sortir a la venda el 2022.

La seva col·laboració amb l'OSR s'ha prorrogat fins a principis de 2026.

Midori

Violí

Midori és una artista visionària, activista i amb una gran aptitud per a la docència. Ha desenvolupat la seva carrera explorant i construint connexions entre la música i l'experiència humana.

Com a solista durant més de quaranta anys, ha tocat amb les orquestres simfòniques de Londres, Chicago i San Francisco, amb les orquestres filharmòniques de Berlín i Viena, i amb l'Orquestra de Cambra Mahler. Ha col·laborat amb grans músics, com ara Claudio Abbado, Leonard Bernstein, Christoph Eschenbach, Daniel Harding, Paavo Järvi, Mariss Jansons, Yo-Yo Ma, Susanna Mälkki, Zubin Mehta, Tarmo Peltokoski i Omer Meir Wellber, entre d'altres.

La temporada 2024-2025 ha començat amb concerts als festivals d'Aspen, Tanglewood, Hollywood Bowl i Edimburg. Tornarà al Musikverein i a la Wiener Konzerthaus amb la Filharmònica de Viena per interpretar el *Concert per a violí núm. 1* de Prokófiev, i a continuació farà una gran gira amb aquesta orquestra per Corea i el Japó. També en farà una per Espanya amb l'Orchestre de la Suisse Romande i una altra per Alemanya amb la Jove Orquestra Filharmònica Alemanya, incloent-hi un concert a la Filharmònica de Berlín. Altres projectes són amb l'Orquestra Simfònica Alemanya de Berlín i Marie Jacquot, amb la Simfònica de Seattle i Anja Bihlmaier, i amb l'Orquestra Gürzenich de Colònia i Joshua Weilerstein. També empenirà una gira de recitals per Europa i l'Amèrica del Nord.

Amb la Festival Strings Lucerne, el 2020 va enregistrar per a Warner, de Beethoven, el *Concert per a violí i orquestra en re major*, la *Romança en sol major*, op. 40 i la *Romança en fa major*, op. 50. La diversa discografia de Midori inclou enregistraments per a Sony, Ondine i Onyx. Va guanyar un Grammy pel Concert per a violí de Hindemith amb Christoph Eschenbach dirigint l'Orquestra Simfònica de la NDR.

El 1992 va fundar a Nova York Midori & Friends, una organització sense ànim de lucre que ofereix programes d'educació musical a infants en situació econòmica precària. El 2007 va ser nomenada Missatgera de la Pau pel secretari general de les Nacions Unides, Ban Ki-moon. El 2021 va ser guardonada als Kennedy Center Honors, en la cerimònia dels quals a Washington van actuar Yo-Yo Ma i Bette Midler. El 2022 va recollir el Premi Brahms de la Societat Schleswig-Holstein Brahms en reconeixença de la seva exitosa carrera.

Va néixer a Osaka (el Japó) el 1971 i va començar a estudiar violí amb la seva mare, Setsu Goto. Zubin Mehta la va escoltar tocar per primera vegada el 1982 i la va convidar a debutar amb la Filharmònica de Nova York al Concert de Cap d'Any.

Midori toca un violí Guarnerius del Gesú «ex-Huberman» de 1734.

Es va presentar per primera vegada a Espanya amb Ibermúsica el 1987 amb l'Orquestra Simfònica de Londres dirigida per L. Slatkin.

Notes al programa

La forma i el temps: una perspectiva sensible

«Clair de lune», de Claude Debussy, és una de les peces de música clàssica més conegudes pel gran públic. En diferents versions, ha estat utilitzada en pel·lícules com *Frankie i Johnny*, amb Michelle Pfeiffer i Al Pacino, *Set anys al Tibet* i *Ocean's 11*, i a la juvenil saga de *Twilight*.

Concebuda inicialment per a piano, l'obra ha estat sotmesa a nombrosos arranjaments per a diferents combinacions instrumentals. La versió orquestral del programa d'avui va ser escrita pel compositor i director d'orquestra André Caplet, alumne i amic íntim de Debussy, qui li va encarregar en diverses ocasions importants arranjaments de les seves peces. Caplet va orquestrar part de l'obra escènica de Debussy *Le martyr de saint Sébastien* i en va dirigir amb èxit l'estrena el 1911. Caplet va orquestrar grans parts del ballet infantil *La boîte à joux* i va escriure la versió orquestral de la suite per a piano *Children's Corner*.

El 1922, va traslladar a orquestra la música original per a piano de «Clair de lune», la tercera de les peces que conformen la *Suite bergamasque*, que Claude Debussy va començar cap a 1890, quan les seves perspectives professionals encara eren incertes. El compositor no va quedar convençut del resultat i només va permetre que fos portada a impremta el 1905, després de fer-ne revisions substancials.

«Clair de lune» és l'única de les quatre peces de la *Suite bergamasque* que evoca la natura. Debussy es va basar en un poema homònim de l'escriptor simbolista francès Paul Verlaine, inspirat al seu torn en les escenes de festeig amorós amb encant bucòlic del pintor rococó Watteau. Els sons del piano copsen poèticament la màgica atmosfera nocturna del paisatge descrit en el poema, il·luminat per la lluna.

En la versió orquestral, André Caplet distribueix aquest espectacle de la natura en refinades combinacions tímbriques, amb la secció aguda de corda com a gran protagonista. La melodia comença en les cordes i després deambula per altres grups instrumentals. Els arpegis tocats quasi contínuament per l'arpa, instrument predilecte de Caplet, recorden la llum flotant de la lluna i els jocs d'aigua descrits en el poema.

L'únic concert solista compost per Sibelius està destinat al violí, l'instrument en

el qual va tractar de destacar en la seva joventut. Va començar a rebre classes als catorze anys, massa tard per arribar a ser un gran solista, «però el violí es va apoderar de mi», va escriure el compositor en el seu diari. «Durant els deu anys següents, el meu gran somni, la meua ambició primordial, va ser esdevenir un gran virtuós.» Està documentat que Sibelius va arribar a tocar en públic, almenys en una ocasió, el *Concert per a violí* de Mendelssohn, obra que requereix una elevada destresa instrumental.

Sibelius va acabar abandonant l'objectiu d'esdevenir un virtuós, però va escriure un dels grans concerts del repertori violinístic, amb el qual va coronar en els primers anys del segle XX la gran tradició romàntica d'aquest gènere. Bon coneixedor de les possibilitats tècniques i expressives del violí, el *Concert per a violí, opus 47* de Sibelius combina les referències musicals nòrdiques amb brillants explosions de virtuosisme instrumental.

«Molt sovint tocava amb la mà esquerra el mànec imaginari d'un violí. La mà lliscava pels canvis de posició, els dits s'agrupaven per formar sons i buscava digitacions per a frases musicals que, al seu cap, sonaven com les notes d'un violí», va escriure Jussi Jalas, gendre de Sibelius, sobre el procés de treball del compositor.

En una carta dirigida a la seva esposa, el mateix Sibelius es va mostrar molt satisfet de la somniadora línia inicial del solista, que s'eleva sobre un acompanyament gairebé inaudible dels violins i evoca l'àrida bellesa d'un gelat paratge nòrdic. El primer moviment, *Allegro moderato*, alterna els virtuosos passatges solistes amb interludis i clímaxs orquestrals que recorden a l'oient la brillantor com a simfonista de Sibelius.

Clarinetes i oboès a dos introdueixen tímidament el segon moviment, *Adagio*, una de les pàgines més commovedores de Sibelius. Després de les fustes, la solista de violí se submergeix en un càlid flux melòdic que va conduint sinuosament l'oient fins al moment harmònicament més emocional del moviment: un acord de novena menor, amb un la a l'orquestra i un si bemoll al violí. El final, *Allegro, ma non troppo*, descrit per Sibelius com a «danse macabre», en realitat té el caràcter de dansa nacional, amb un marcat caràcter rítmic que serveix com a plataforma perquè el solista exhibeixi tot el seu virtuosisme.

L'estrena de la primera versió de l'obra va tenir lloc el 1904 a Hèlsinki, però va ser rebuda amb fredor pel públic i la crítica, per la qual cosa Sibelius va procedir a revisar-la. La versió definitiva del *Concert per a violí, opus 47* va ser estrenada a Berlín el 1905, amb Richard Strauss a la batuta i Karel Halíř com a solista, i va

obtenir un èxit que no va ser prou perquè la peça esdevingués repertori habitual. Anys després, amb instrumentistes mítics, com ara Jascha Heifetz o David Oistrach, el *Concert* de Sibelius va deixar de ser una raresa als auditoris per ingressar a les files de les grans obres concertants per a violí.

La consagració de la primavera és una de les obres emblemàtiques del segle XX. L'atàvica coreografia de Nijinski sobre el brutal sacrifici d'una jove a la Rússia pagana va suposar un escàndol el 1913, l'any en què es va estrenar a París. També van causar sensació els seus ritmes inaudits i el xocant tractament orquestral, des de la salvatge juxtaposició de passatges modernistes amb fragments inspirats en el folklore rus fins als percussius acords a l'uníson del final.

Mentre els pintors neoprimitivistes russos exploraven en aquells anys la perspectiva, els colors vívids i l'art popular, Stravinski escriu una obra de naturalesa indòmita, que irromp sense miraments en la refinada tradició de música per a ballet. L'inquietant solo de fagot a l'inici de l'obra és una antiga melodia popular russa que en època del compositor encara s'escoltava a les noces. Tocat en un registre tan agut, el seu timbre evoca un arcaic instrument de vent, la llavor sonora prèvia al sobtat despertar de la primavera. Stravinski va viatjar expressament al seu país natal per recopilar material per a la *Consagració*. Al poble de Talashkino, prop de Smolensk, centre de l'art popular rus, va trobar-hi referències a antics costums, va prendre nota d'algunes cançons populars i les va fer servir per crear la seva peça, que porta el subtítol de *Quadres de la Rússia pagana*.

L'obra està dividida en dues grans parts. A la primera, s'hi celebra l'«Adoració de la terra» amb diversos números que inclouen una dansa primaveral, jocs masculins de competició i balls rituals. En una sofisticada dramaturgia sonora, les diferents etapes del ritual de sacrifici d'una donzella emergeixen a partir del sinuós cant del fagot inicial

«El sacrifici» té lloc a la segona part del ballet, que arrenca amb una inquietant tranquil·litat. És la calma que precedeix el moment d'escollir la jove que serà sacrificada. La música descriu diversos actes rituals abans que la víctima finalment balli, en un èxtasi salvatge, fins a morir desplomada. Stravinski recrea aquesta macabra dansa final presentant les mateixes estructures musicals repetides de forma cada vegada més insistent, com una baldufa que gira sobre ella mateixa. Després d'una breu pausa sobtada, un arpegi lleuger sembla empènyer cap avall la ganiveta de la guillotina i arriba el macabre acord final, format amb les notes Re / Mi / La / Re (en anglès D/E/A/D, mort).

VANGUARDISTA

1. (m. i f.) Persona que va per davant.
Que s'emociona amb la música clàssica.
Subscriber de La Vanguardia.

Orgullosos dels nostres més de **150.000 subscribers**,
que estimen la cultura i vibren amb cada representació musical.

Suma't a

LA VANGUARDIA

Egass
barcelona

Joies amb essència

CUINA OBERTA tots els dies de 13h a 00h

**RESTAURANT OFICIAL DEL
BCN CLÀSSICS**

VINE A SOPAR AMB LA TEVA ENTRADA DEL

CONCERT I ET CONVIDEM A UNA COPA DE CAVA

Passeig Isabel II, 14
08003 Barcelona

@7Portes

www.7portes.com

reserves@7portes.com
Tlf. 93 319 30 33

Compromesos amb el patrimoni musical català

2025
Commemoració
de l'any Garreta

Consulta el nostre catàleg:
www.trito.cat

FESTIVAL PERELADA

EDICIÓ PASQUA

2025

GIAMPIETRINO.
Sta. Catalina d'Alexandria,
Itàlia, s. XVI,
Oli sobre taula, Inv. 15207.
Museu Castell Perelada

ESGLÉSIA DEL CARMÉ

17 ABRIL, 20H · CONCERT INAUGURAL

HASSE ORATORI

SANCTUS PETRUS ET
SANCTA MARIA MAGDALENA

Valer SABADUS, Marie LYS, Rafael QUIRANT,
Maria ESPADA i Anna ALÀS
VEUS – COR INFANTIL AMICS DE LA UNIÓ
VESPRES D'ARNADI
Dani ESPASA, direcció musical

18 ABRIL, 18H

BENJAMIN APPL CANTATES BACH I TELEMANN

VESPRES D'ARNADI
Dani ESPASA, direcció musical

18 ABRIL, 22.30H · ESTRENA ABSOLUTA

VIVANCOS RESPONSORIS DE SETMANA SANTA

LATVIAN RADIO CHOIR
Sigvards KLAVA, director

19 ABRIL, 18H

PABLO FERRÁNDEZ BEETHOVEN, BRAHMS

Luis DEL VALLE, piano

19 ABRIL, 22.30H

CANTORÍA BUXTEHUDE

MEMBRA JESU NOSTRI
Jorge LOSANA, direcció

20 ABRIL, 11.30H · CONCERT MATINÉE

SALVE REGINA SCARLATTI, LEO, HÄNDEL

Mélissa PETIT, Ann HALLENBERG
IL POMO D'ORO
Zefira VALOVA, violí i direcció musical

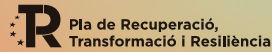
    festivalperalada.com · T. 902 374 737

Cicle BCN Clàssics 24/25

Organitzen:

Amb el suport de:

Col·laboren:

idealista

Mitjans oficials:

Cat *M*úsica

LA VANGUARDIA

Troba'ns a:

Enamorats, 35
08013 Barcelona

www.bcnclassics.cat
contacte@bcnclassics.cat
93 342 61 75

GAUDIM LA MÚSICA EN SILENCI

MOLTES GRÀCIES!

